Szegedi Tudományegyetem Informatikai Intézet

Dirichlet-Laplace mátrixok legkisebb sajátértékeiről

Diplomamunka

Készítette:

Nagy Viktória programtervező informatikus szakos hallgató *Témavezető:* **Vinkó Tamás Dr.**egyetemi docens

Szeged 2022

Tartalomjegyzék

	Feladatkiírás	4						
1. Alapfogalmak								
2.	A Probléma 2.1. Grounded cúcs csoport centralitás							
3.	Megoldási módszerek	11						
4.	Futtatási eredmények	12						
5.	5.1. Alcím	13 13 13						
6.		1 4						
7.	Egyebek 7.1. Környezetek	17						
8.	Függelék 8.1. A program forráskódja	20						
	Nyilatkozat	22						

Feladatkiírás

A témavezető által megfogalmazott feladatkiírás. Önálló oldalon szerepel.

Tartalmi összefoglaló

Egy n csúcsú, m élű G=(V,E) összefüggő gráfra és L Laplace-mátrixra G egy Dirichlet-Laplace mátrixa az az L(S) $(n-k)\times (n-k)$ méretű részmátrixa L-nek, amit úgy kapunk, hogy L-ből kitöröljük a k-elemű $S\subseteq V$ csúcshalmazhoz tartozó sorokat és oszlopokat. L(S) legkisebb $\lambda(S)$ sajátértéke kintüntetett szerepet játszik különböző G-n definiált dinamikus folyamatokban. Például a $\lambda(S)$ leírja a leader-follower consensus konvergenciáját, illetve egy elrendezés hatásosságát a pinning control problémánál, nagyobb $\lambda(S)$ -hez gyorsabb konvergencia és jobb hatásosság tartozik. A dolgozatban megpróbálunk egy optimális $k\ll n$ elemű S csúcshalmazt találni, hogy maximalizáljuk a $\lambda(S)$ legkisebb sajátértékét az L(S) Dirichlet-Laplace-mátrixnak. Megmutatjuk, hogy ez az optimalizálási probléma NP-nehéz. Az optimális megoldás megtalálásának nehézségéből kifolyólag, először mutatunk egy naiv algoritmust, amely minden k-adik iterációban az optimális csúcsot választja. Ezután különböző, a fokszámon és a Gersgorin-körtételen alapuló módszereket vizsgálunk a megfelelő csúcshalmaz kiválasztására.

A tartalmi összefoglalónak tartalmaznia kell (rövid, legfeljebb egy oldalas, összefüggő megfogalmazásban) a következőket: a téma megnevezése, a megadott feladat megfogalmazása - a feladatkiíráshoz viszonyítva-, a megoldási mód, az alkalmazott eszközök, módszerek, az elért eredmények, kulcsszavak (4-6 darab).

Az összefoglaló nyelvének meg kell egyeznie a dolgozat nyelvével. Ha a dolgozat idegen nyelven készül, magyar nyelvű tartalmi összefoglaló készítése is kötelező (külön lapon), melynek terjedelmét a TVSZ szabályozza.

Bevezetés

Itt kezdődik a bevezetés, mely nem kap sorszámot.

Alapfogalmak

- **1.1. Definíció** (Gráf). *Gráfnak nevezzük azokat a* (V, E, I) *hármasokat, ahol V és E tet-szőleges diszjunkt halmazok,* $I \subseteq V \times E$ illeszkedési reláció. A V halmazt a gráf csúcshalmazának, E-t élhalmaznak nevezzük. Azt mondjuk, hogy a v csúcs illeszkedik az e élre, ha $(v, e) \in I$. Az illeszkedési reláció olyan, hogy minden élre egy vagy két csúcs illeszkedik.
- **1.2. Definíció** (Összefüggő gráf). G összefüggő gráf, ha minden $u, v \in V$ -re létezik u-ból v-be menő séta.
- **1.3. Definíció** (Szomszédsági mátrix). Egy n csúcsú G gráf szomszédsági mátrixa egy olyan $n \times n$ -es A mátrix, aminek i-edik sorának j-edik eleme megfelel a gráf i-edik csúcsából a j-edik csúcsába induló élnek.
- **1.4. Definíció** (Laplace-mátrix). Legyen G egy egyszerű, n csúcsú gráf, melynek szomszédsági mátrixa A. Ekkor G Laplace-mátrixa L = D A, ahol D egy diagonális mátrix, mely a csúcsok fokszámát tartalmazza; vagyis $D_{ii} = d(v_i) = \sum_{j=1}^n A_{ij}$ és $D_{ij} = 0$, ha $i \neq j$.
- **1.5. Definíció** (Pozitív definit mátrix). A szimmetrikus $A = [a_{ij}] \in \mathbb{R}^{n \times n}$ mátrixot pozitív definitnek nevezzük, ha minden $\vec{0} \neq \vec{x} = [x_1, x_2, \dots, x_n]^T \in \Re^n$ vektorra fennáll az

$$\vec{x}^T A \vec{x} = \sum_{j=1}^n \sum_{k=1}^n a_{jk} x_j x_k > 0$$

egyenlőtlenség. A kettős szummával jelölt összeget kvadratikus alaknak nevezzük.

1.6. Definíció (Sajátérték, sajátvektor). $Az A \in \mathbb{R}^{n \times n}$ mátrixnak az $\vec{x} \in \mathbb{R}^n$ vektor sajátvektora a $\lambda \in \mathbb{R}$ sajátértékkel, ha $\vec{x} \neq \vec{0}$ és

$$A\vec{x} = \lambda \vec{x}$$
.

Az esetünkben csak a legkisebb sajátérték meghatározására van szükség. Tegyük fel, hogy A reguláris mátrix, ekkor minden sajátértéke nullától különböző. Ekkor az $Ax = \lambda x$ egyenletből

$$x = A^{-1}(\lambda x) = \lambda A^{-1}x$$

adódik, és innen

$$\lambda^{-1}x = \lambda^{-1}\lambda A^{-1}x = A^{-1}x.$$

Eszerint ha az A mátrix sajátértéke λ , és az ehhez tartozó sajátvektor x, akkor az A^{-1} mátrix egy sajátértéke λ^{-1} az x sajátvektorral. Ezen felismerésen alapul az inverz hatványmódszer, vagy más néven a Wieland-féle inverz iteráció:

$$Ay = x^k, x^{k+1} = y/||y||,$$

amely tehát a legkisebb abszolút értékű sajátértéket és a hozzá tartozó sajátértéket és a hozzátartozó sajátvektort közelíti meg.

A Probléma

A legkisebb $\lambda(S)$ sajátértéke a L(S) Dirichlet-Laplace mátrixnak sok alkalmazás szempontjából fontos. A $\lambda(S)$ érték segítségével jellemezhetjük a különböző rendszerek teljesítményét, mint például a konvergencia mértékét a leader-follower rendszerekben, vagy a pinning control hatásosságát. Ezeknél a rendszereknél a nagyobb $\lambda(S)$ jobb teljesítményt jelent.

Belátható, hogy $\lambda(S)$ az S halmaz elemszáma szerint monoton növekvő. Ez a motivációnk arra, hogy megvizsgáljuk azt a problémát, hogy hogyan tudunk kiválasztani k darab csúcsot S megalkotásához, ha azt szeretnénk, hogy a $\lambda(S)$ függvény értéke maximális legyen.

2.1. Probléma (A Dirichlet-Laplace-mátrix legkisebb sajátértékének maximalizálása (Maximization of the Smallest Eigenvalue of Grounded Laplacian, MaxSEGL)). Adott egy súlyozatlan, irányítatlan és összefüggő gráf, G=(V,E). Találjunk egy olyan $0< k \ll |V|$ elemű $S\subset V$ csúcshalmazt, hogy az L(S) Dirichlet-Laplace-mátrix legkisebb sajátértéke maximális legyen. Formálisan:

$$S^* = \arg \max_{S \subset V, |S| = k} \lambda(S).$$

A fenti probléma egy kombinatorikus optimalizálási feladat, amit megpróbálhatunk megoldani teljes leszámlálással, megvizsgálva mind az $\binom{n}{k}$ lehetőséget. Minden lehetséges k-elemű S-re kiszámoljuk az L(S) Dirichlet-Laplace-mátrix legkisebb $\lambda(S)$ sajátértékét, majd visszaadjuk az optimális S^* halmazt, amire a legkisebb sajátérték maximális. Ez az algoritmus $O(\binom{n}{k}m)$ időigényű, ami azt jelenti, hogyha az n vagy a k kicsit nagyobb, akkor az algoritmus nem fut le.

2.1. Grounded cúcs csoport centralitás

A legkisebb $\lambda(S)$ sajátérték leírja különböző dinamikus hálózatok teljesítményét, amely az S-ben lévő csúcsok által meghatározott érték. Ebben az értelemben $\lambda(S)$ -re tekinthetünk úgy, mint az S-ben lévő csúcsok csoportja által meghatározott centralitásra, amit grounded csúcs csoport centralitásnak nevezünk. Minél nagyobb a $\lambda(S)$ értéke, annál fontosabbak a csúcsok az adott dinamikus rendszerben. Így a Dirichlet-Laplace-mátrix legkisebb sajátértékének maximalizálásának problémája megegyezik azzal a feladattal, hogy

találjuk meg azt a k csúcsot, amiből összerakva az S halmazt, a $\lambda(S)$ értéke maximális lesz.

Fontos megemlíteni, hogy a csúcsok egy S csoportjára, a $\lambda(S)$ grounded cúcs csoport centralitás nem gyakran egyezik meg az S-ben lévő csúcsok saját centralitásainak összegével, az S-beli csúcsok közötti összefüggések miatt. Azaz $\lambda(S) \neq \sum_{i \in S} \lambda(\{i\})$. Így a fentebb definiált kombinatorikai optimalizálási feladat nem oldható meg hatékonyan annyival, hogy kiválasztjuk a k darab legnagyobb centralitással rendelkező csúcsot. Például az ábrán lévő útgráfra a csúcsok grounded centralitása 1-től 7-ig rendre a következő: 0.058, 0.081, 0.121, 0.198, 0.121, 0.081, és 0.058. Ha S három csúcsból áll, könnyen meghatározható, hogy az optimális S^* halmaz a $\{2,4,6\}$, nem pedig a három legnagyobb grounded centralitással rendelkező csúcsokból álló $\{3,4,5\}$ halmaz $(\lambda(\{2,4,6\})=1,\lambda(\{3,4,5\})=0.39)$.

2.1. ábra. Útgráf 7 csúccsal és 6 éllel

Külön-külön nézve a csúcsokra a grounded centralitás eléggé különböző fontossági sorrendet ad a többi csúcs centralitási mértékhez képest, úgy mint a fokszám centralitás, köztiség centralitás, sajátérték centralitás vagy a közelség centralitás. Ez a különbözőség fennáll csúcs csoportok esetén is.

2.2. A feladat nehézsége

Korábban már láttuk, hogy a probléma egy kombinatorikus optimalizálási feladat, így megoldható teljes leszámlálással. Ebben a részben belátjuk, hogy a probléma NP-nehéz, úgy, hogy visszavezetjük a 3-reguláris gráfok csúcsfedésére, amiről tudjuk, hogy NP-teljes. 3-reguláris gráfnak nevezünk egy olyan gráfot, amelynek az összes csúcsának a fokszáma 3. Egy G=(V,E) gráfra G lefogó ponthalmaznak nevezünk egy olyan $C\subset V$ halmazt, ha minden E-beli élnek legalább egy végpontja benne van C-ben. Egy I csúcshalmazt függetlennek nevezünk, ha I csúcsait nem köti össze él. A definícióból adódik, hogy ha C lefogó ponthalmaza G-nek, akkor a $V\setminus C$ független.

A döntési verziója a csúcsfedésnek a következő:

2.2. Probléma (Csúcsfedés 3-reguláris gráfokon (Vertex Cover on a 3-Regular Graph, VC3GR)). Adott egy 3-reguláris gráf G=(V,E) és egy k pozitív egész szám. Döntsük el, hogy létezik, vagy nem egy $S\subset V$ csúcshalmaz úgy, hogy |S|=k és S csúcsfedése G-nek.

Most pedig megfogalmazzuk MaxSEGL feladatot eldöntési problémaként.

2.3. Probléma (MaxSEGL eldöntési probléma (MaxSEGL Decision Version, MaxSEGLD)). Adott egy G=(V,E) összefüggő gráf, egy k pozitív egész szám és egy $r\in\mathbb{R}^+$ pozitív valós szám. Döntsük el, hogy létezik-e $S\subset V$ csúcshalmaz, hogy |S|=k és $\lambda(S)\geq r$.

Mielőtt megadnánk a probléma visszavezetését, tekintsük a következő lemmát.

2.4. Lemma. Legyen G=(V,E) egy összefüggő 3-reguláris gráf, és legyen S a V egy nem üres részhalmaza. Ekkor az L(S) Dirichlet-Laplace mátrixra, $\lambda(S) \leq 3$ és pontosan akkor áll fenn egyenlőség, ha S lefogó ponthalmaza G-nek.

Az előző lemma segítségével beláthatjuk az alábbi tételt.

2.5. Tétel. A Laplace-Dirichlet mátrix legkisebb sajátértékének maximalizálása NP-nehéz feladat.

Bizonyítás. Először megadunk egy hatékony visszavezetést VC3RD esetekről MaxSEGLD esetekre:

$$p: \{G = (V, E), k\} \to \{G = (V, E), k, 3\}$$

Megoldási módszerek

Futtatási eredmények

Összefoglalás

5.1. Alcím

Ebben alfejezetek is lehetnek

5.1.1. Al-al cím

Sőt al-al fejezetek is.

5.1.2. Másik

Na lássunk egy másodikat is.

5.1.3. Harmadik

Meg egy harmadikat is.

5.2. Mindjárt vége a fejezetnek

Tényleg, itt valóban vége.

Hosszú

6.1. Részletek

```
Ebbe a fejezetbe pedig írunk sok sok szöveget. Szöveg, szöveg,
szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg, szöveg
szöveg, szöveg
szöveg, szöveg
szöveg, szöveg
szöveg, szöveg
szöveg, szöveg
szöveg, szöveg
szöveg, szöveg
szöveg, szöveg
szöveg, szöveg
szöveg, szöveg
szöveg, szöveg
szöveg, szöveg
szöveg, szöveg
szöveg, szöveg
szöveg, szöveg
szöveg, szöveg
szöveg, szöveg
szöveg, szöveg
szöveg, szöveg
szöveg, szöveg
szöveg, szöveg
szöveg, szöveg
szöveg, szöveg
szöveg, szöveg
szöveg, szöveg
szöveg, szöveg
szöveg, szöveg
szöveg, szöveg
szöveg, szöveg
```

```
szöveg, szöveg
   szöveg, szöveg
   szöveg, szöveg
   szöveg, szöveg
   szöveg, szöveg
   szöveg, szöveg
   szöveg, szöveg
   szöveg, szöveg
szöveg, szöveg
   szöveg, szöveg
   szöveg, szöveg
   szöveg, szöveg
   szöveg, szöveg
   szöveg, szöveg
   szöveg, szöveg
szöveg, szöveg
   szöveg, szöveg
```

Egyebek

7.1. Környezetek

7.1. Tétel. Ez itt egy tétel.

Bizonyítás. Ez pedig a bizonyítása, melyben szerepel egy képlet:

$$E^{\text{globális}} = \mathsf{t\acute{e}t}_1 \cdot E_1^{\text{elemi}} + \mathsf{t\acute{e}t}_2 \cdot E_2^{\text{elemi}} + \ldots + \mathsf{t\acute{e}t}_n \cdot E_n^{\text{elemi}}$$

$$= E^{\text{elemi}} \left(\mathsf{t\acute{e}t}_1 + \mathsf{t\acute{e}t}_2 + \ldots + \mathsf{t\acute{e}t}_n \right)$$

$$= E^{\text{elemi}} \cdot \mathsf{\ddot{o}sszt\acute{e}t}$$

$$(7.1)$$

A második egyenlőségnél azt használtunk ki, hogy ...

Ezzel a bizonyítást befejeztük.

- **7.2. Definíció.** Ez egy definíció. Számozása a tételekkel együtt történik.
- 7.3. Állítás. A követekező négy állítás egymással ekvivalens:
 - (i) M és N gyengén ekvivalensek.
 - (ii) Minden n nemnegatív egész számra $|L_M \cap \Sigma_1^n| = |L_N \cap \Sigma_2^n|$ teljesül.
- (iii) Minden n nemnegatív egész szám esetén létezik $\pi_n: L_M \cap \Sigma_1^n \to L_N \cap \Sigma_2^n$ kölcsőnösen egyértelmű leképezés.
- (iv) Minden nemnegatív n-re $xA^ny^T = x'A'^ny'^T$.
- **7.4. Következmény.** Ez pedig egy következmény.
- **7.5. Példa.** Ez lesz a példa, ezt nem szedjük dőlten.
- **7.6. Megjegyzés.** A fejezetet pedig egy megjegyzés zárja.

7.2. Listák

Ez egy felsorolás:

- első
- második első második
- harmadik
- saját jel is alkalmazható

Ez pedig egy számozott lista:

- 1. hétfő
- 2. kedd
- 3. szerda

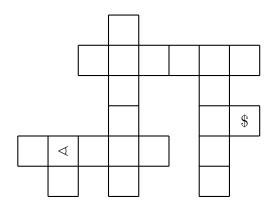
7.3. Egy táblázat és egy ábra

A táblázat itt következik.

7.1. táblázat. Példa stratégiatáblára a Black Jack esetében

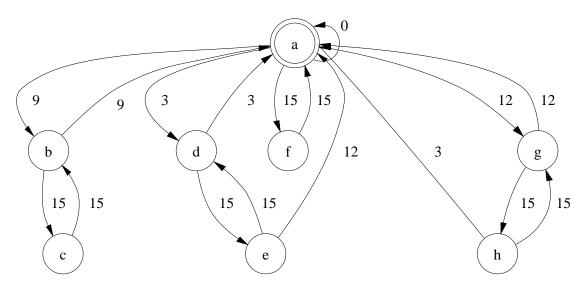
	ász	2	3	4	5	6	7	8	9	10
21	n	n	n	n	n	n	n	n	n	n
20	n	n	n	n	n	n	n	n	n	n
19	n	n	n	n	n	n	n	n	n	n
18	n	n	n	n	n	n	n	n	n	n
17	n	n	n	n	n	n	n	n	n	n
16	h	n	n	n	n	n	h	h	b	b
15	h	n	n	n	n	n	h	h	h	b
14	h	n	n	n	n	n	h	h	h	b
13	h	n	n	n	n	n	h	h	h	h
12	h	n	n	n	n	n	h	h	h	h
11	h	D	D	D	D	D	D	D	D	h

Lássunk egy ábrát is!

7.1. ábra. Labirintus bejárása

Külön fájlban elkészített grafika beillesztését a 7.2 ábra szemlélteti.

7.2. ábra. A $4 \times m$ -es tábla lefedéseinek mátrixreprezentációit felismerő automata

Függelék

8.1. A program forráskódja

A függelékbe kerülhetnek a hosszú táblázatok, vagy mondjuk egy programlista:

```
while (ujkmodosito[i] < 0)
{
    if (ujkmodosito[i] + kegyenletes[i] < 0)
    {
        j=i+1;
        while (j < 14)
        if (kegyenletes[i] + ujkmodosito[j] > -1) break;
        else j++;
        temp=ujkmodosito[j];
        for (l=i;l < j;l++) ujkmodosito[l+1] = ujkmodosito[l];
        ujkmodosito[i] = temp;
    }
    i++;
}</pre>
```

Nyilatkozat

Alulírott
Szeged, 2022. április 26. aláírás
Alulírott
Szeged, 2022. április 26. aláírás

Köszönetnyilvánítás

Ezúton szeretnék köszönetet mondani X. Y-nak ezért és ezért ...

Irodalomjegyzék

- [1] J. L. Gischer, The equational theory of pomsets. *Theoret. Comput. Sci.*, **61**(1988), 199–224.
- [2] Csendes Tibor, *Közelítő és szimbólikus számítások*, Szegedi Egyedtemi Kiadó POLY-GON, Szeged, 2007.